

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

12. Bestiarum ad venatum, ad litteras deferendas, ad concordiam
mirabilis disciplina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Ne autem in voce sola existimemus auium consistere disciplinam, etiam ad venatum instituntur. Hinc falconum, accipitrum, miluorum schola, & aucupium, occupatio & voluptas magnatum. Hinc volumen iustum extat, de auium aucupio Friderici II. Imperatoris, & Albert. M. de falconibus, Accipitribus, accipitribus. Hinc & illud:

Prado fuit volucrum, famulus nunc aucupis: idem

Decipit, & captas non sibi moeret aues.

XII.

Martial. l. 14.
ep. 216.

Nec venatores tantum agunt aues; sed & tabelliones. Cecinna Volaterranus, equestris ordinis, comprehensas hirundines victoriae nuncias amicis mittebat, cum litteris, quas earum pedibus ferendas alligabat. Columbæ epistolas pedibus annexas, obsidione Mutinensi, in castra Consulum pertulere, D. Bruto mittente. Quod si hæc, sine auium instructione, saltem non sine earum ope, contigerunt. Marthes certe rex Ægypti cornicem habuit adeo cicurem & mansuefactam, ut quoque iussisset ille epistolas deferret: non ignorans, quod transuolandum esset, aut ubi considendum. Hoc, si magiæ suspicione caret, non intelligentiæ, sed longæ assuetudini cornicis est ascribendum. Quid enim assuetudo, altera natura, non potest? ipsam naturam mutat; qua impetratum est, quod, nisi à compluribus oculatis fideq; dignissimis testibus audiuissem, inter incredenda putassem numerandum. Nam si fabulosum putatur, quod Strabo scribit, apud Venetos, duos olim lucos celebres extitisse, Iunonis Argiux, & Dianæ Ætolicæ, in quibus feræ ita fuerint mansuefactæ, ut cerui lupis aggregarentur; quanto fabulæ similis videri poterit, quod tamen verissimum est? In Helvetijs, locus Lucerna distat quatuor miliaribus, ubi Parochus, stupendo naturæ miraculo, solebat hospites suos, interprandendum, oblectare. Pultem transfundebat in patinam, & certo loco constituebat. Mox, signo dato, admirabiles conuiuas, ad vnam quadram, euocabat. Profiliebat è cauo hinc musculus, inde prædibat è cauea auis: aliunde cum cane aduentabat felis. Nec feli canis, nec muri felis, nec mus auis quidquam hostile faciebat. Summa erat inter omnes amicitia, maxima concordia; nulla inuidia. Omnes, ex vna patina, simul epulabantur. Et, absumpta dapte, ad sua, vnumquodquod animal

Starbe. l. 5.

A a

enbilia

cubilia quietè redibat : ita, vt auis ipsa sibi ostium cauea & re-
raret, & clauderet; & musculus, quoties nominatim ab hero evo-
catur, de cauo suo procurreret; nec cane oblatrante, nec fele,
insidiante. Tantum homini adhuc dominium est à Deo relictum.
Si vult, pacem amicitiamq; colunt auis, canis, & felis, & muscu-
lus quoque non respuit disciplinam.

XIII.

Aelian. li. 12.
cap. 21.

Psal. 90. 12.

Aelian. lib. 6.
cap. 29. In
lib. de spe &
fiduc. cap. 8.
& cap. 14.

Ne quis autem aquilam volucrum reginam arbitretur de-
dignari, atque seruire homini nolle, meminerit, infantem à turri
deiectum, à subeunte aquila seruatum, & in proximum hortum
deportatum, posteaque regnum Babylonis adeptum. Quod si
quis fortè putet, Angelum fuisse, qui aquilæ plumis puerum hunc
exceperit, atque ad maiora seruauit, cum dictum sit: *Angelus suo
mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus per-
tabunt te: ne fortè offendas ad lapidem pedem tuum; cogites, eodem
autore teste, puerum ab aquila sic adamatum, vt illi ministrare,
ynaque cum illo moreretur: itemque consideret, quæ nos alibi, de
aquila Cutberti, & Aristomenis baiula retulimus: itemque quod
Callicrates Tyrius, vt est apud Vopiscum, prodidit, Aurelianus
infantem, & fasciola vinctum è cunis ab aquila innoxie leuatum,
& in aram impositum, quæ iuxta sacellum fortè, sine ignibus e-
rat. Nec fabulosum est, quod, in vita fabulatoris Æsopi, historice
recenset Maximus Planudes, his verbis. *Nectenabo rex Ægypti,
cum falso accepisset, Æsopum esse extinctum, mittit Lycero regi Baby-
loniorum statim epistolam, quâ architectos petebat, qui turrim adifi-
rent, neque calum, neq; terram attingentem. Lycerus Æsopo quasi re-
diniuo (nam occidi iusserat, quæ seruus Lyceri clam seruauit) cum Ne-
ctenabonis epistolam ostendisset, Æsopus omnes aucupes accersit, atq;
aquilarum pullos quatuor, vt caperent, iussit: captos nutrit ac re-
struxit, vt pueros in sportis unguibus aquilarum affixis gestando in al-
tum tollerent, atque ita obediens pueris essent, vt, quocumq; illi vellet,
volarent, siue in altum, siue in terram humi. Exacta hyeme, Æsopus
cum aquilis & pueris profectus ad regem, spectaculum illud, tota ad-
mirante Ægypto, exhibuit. Rex, viso Æsopo, percussus, attulisti, inquit,
qui turrim adificent? Cui Æsopus, parati sunt, si modo ostendas locum.
Postea egressus urbem rex in planicie demonstrat dimensum locum.
Adductus ergo Æsopus, ad demonstratos loci angulos, quatuor aquilas
cum**